

30. MEKTUP

٣٠- ﴿ الْمَكْتُوبُ الْفَلَاتُونُ: إِلَى الْمِيرِ مُحَمَّدٍ نِعْمَانَ فِي بَيَانِ الْعُرُوجِ إِلَى مَرَاتِبِ الْأُصُولِ وَمَرَاتِبِ الْعِبَادَاتِ ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ﴿شِعْرٌ﴾

وَمَرْتَبَةُ الْإِنْسَانِ فِي آخِرِ الْوَرَى * لِذَلِكَ عَنْ عِزِّ الْحُضُورِ تَأَخَّرَا
فَلَوْ لَمْ يُعَدِّ مِنْ بُغْدِهِ وَاعْتِرَابِهِ * فَلَا شَيْءَ مُحْرُومٍ كَانِسٍ مِنَ الْوَرَى

فَإِذَا وَقَعَ لَهُ الْعُرُوجُ بِعِنَايَةِ اللَّهِ تَعَالَى إِلَى أُصُولِهِ الَّتِي هُوَ كَالظِّلِّ لَهَا يَكُونُ لَهُ فِي كُلِّ أَصْلٍ مِنْ تِلْكَ الْأُصُولِ فَنَاءٌ وَتَعَدُّهُ بَقَاءٌ بِهِ وَبِهَذَا الْفَنَاءِ وَالْبَقَاءِ يَزُولُ إِطْلَاقُ لَفْظِ أَنَا عَنْ ذَلِكَ الظِّلِّ وَيُطْلَقُ عَلَى ذَلِكَ الْأَصْلِ الَّذِي كَانَ فَائِئًا فِيهِ وَبَاقِيًا بِهِ وَيَرَى نَفْسُهُ عَيْنَ ذَلِكَ الْأَصْلِ وَكَذَلِكَ إِذَا وَقَعَ لَهُ الْعُرُوجُ بِكَرَمِ الْحَقِّ جَلَّ وَعَلَا مِنْ ذَلِكَ الْأَصْلِ يَحْضُلُ لِأَصْلِهِ الْأَوَّلِ فَنَاءٌ وَبَقَاءٌ بِالْأَصْلِ الَّذِي هُوَ فَوْقَ ذَلِكَ الْأَصْلِ وَذَلِكَ الْأَصْلُ كَالظِّلِّ لَهُ وَيَزُولُ إِطْلَاقُ أَنَا مِنَ الْأَصْلِ الْأَوَّلِ وَيَقَعُ فِي الْأَصْلِ الثَّانِي وَيَجِدُ نَفْسُهُ عَيْنَ ذَلِكَ الْأَصْلِ الثَّانِي وَإِذَا وَقَعَ الْعُرُوجُ مِنَ الْأَصْلِ الثَّانِي إِلَى الْأَصْلِ الثَّالِثِ يَقَرَّرُ إِطْلَاقُ أَنَا عَلَى الْأَصْلِ الثَّالِثِ الَّذِي الْأَصْلُ الثَّانِي ظِلُّهُ وَهَذِهِ النِّسْبَةُ كَائِنَةُ فِي كُلِّ أَصْلٍ تَحْتَانِي مَعَ الْأَصْلِ الْفَوْقَانِي الَّذِي الْأَصْلُ التَّحْتَانِي كَالظِّلِّ لَهُ يُعْنَى إِذَا وَقَعَ الْعُرُوجُ بِمَحِضِ فَضْلِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ مِنَ الظِّلِّ إِلَى الْأَصْلِ يَزُولُ إِطْلَاقُ أَنَا مِنْ ذَلِكَ الظِّلِّ وَيَقَعُ عَلَى الْأَصْلِ وَيَجِدُ نَفْسُهُ عَيْنَ ذَلِكَ الْأَصْلِ إِلَى مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى تَفَاوُتِ دَرَجَاتِ الْإِسْتِعْدَادِ وَتَصِيرُ تِلْكَ الْأُصُولُ بِتِلْكَ الْكُثْرَةِ وَالرِّفْعَةِ أَجْرَاءَهُ وَتُجْعَلُ الْقَطْرَةُ بَحْرًا وَتَصِيرُ الذَّرَّةُ جَبَلًا فَإِذَا كَانَتْ هَذِهِ الْأُصُولُ أَجْرَاءَهُ فَلَا حَرَمَ يَكُونُ مِنْ كَمَالَاتِهَا وَبَرَكَاتِهَا نَصِيبُ كَامِلٍ لَهُ وَيَكُونُ كَمَالُهُ جَامِعًا لِكَمَالَاتِ تِلْكَ الْأَجْرَاءِ فَيُعْنَى أَنْ يُعْرِفَ هُنَا فَرْقَ مَا بَيْنَ الْإِنْسَانِ الْكَامِلِ وَسَائِرِ أَفْرَادِ الْإِنْسَانِ فَإِنَّهُ بَحْرٌ مُحِيطٌ وَهُوَ لَاءٌ كَقَطَرَاتِهِ الْمُحَقَّرَةِ فَبُؤْلَاءٌ كَيْفَ يَعْرِفُونَهُ وَمَا يُدْرِكُونَ مِنْ كَمَالِهِ وَنِعَمَ مَا قِيلَ «الْهَى مَا هَذَا الَّذِي جَعَلْتَ أَوْلِيَاءَكَ بِحَيْثُ مَنْ عَرَفْتَهُمْ وَجَدَكَ وَمَا لَمْ يَجِدَكَ لَمْ يَعْرِفُهُمْ» وَكَمَا أَنَّ بَيْنَ الْإِنْسَانِ الْكَامِلِ وَالْإِنْسَانِ النَّاقِصِ تَفَاوُتًا بِقَلَّةِ الْأَجْرَاءِ

وَكَثُرَتْهَا بَيْنَ طَاعَاتِهِمَا وَحَسَنَاتِهِمَا أَيْضًا تَفَاوُثَ بِقَدْرِهَا إِذَا أُعْطِيَ شَخْصٌ مِثْلًا مِائَةً
 لِسَانٍ فَيَذْكُرُ الْحَقَّ مُسَبِّحًا بِكُلِّ لِسَانٍ مِنْهَا أَيْ نِسْبَةً تَكُونُ لَهُ بِمَنْ أُعْطِيَ لِسَانًا وَاحِدًا
 يَذْكُرُ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ وَيَتَّبِعِي أَنْ يَسْقِيسَ الْإِيمَانَ وَالْمَعْرِفَةَ وَسَائِرَ الْكَمَالَاتِ عَلَى هَذَا
 الْمَعْنَى ﴿رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 أَوَّلًا وَآخِرًا وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ دَائِمًا وَسَرْمَدًا وَعَلَى آلِهِ الْكَرَامِ وَصَحْبِهِ
 الْعِظَامِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ.

﴿ TÜRKÇE ANLAMAMI ﴾

- Mîr Muhammed Nu'mân'a yazılmıştır.
- Asılların ve ibâdetlerin mertebelerine yükselmek.

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. Salât u selâm peygamberlerin efendisinin üzerine olsun.

"İnsanın mertebesi ötenin sonundadır

Bu yüzden gecikir huzur izzetinden

Uzaklığundan ve gurbetten dönmezse

Öteden mahrum olmakta insan gibisi yoktur."

Eğer insan, Allah Teâlâ'nın inâyetiyle asıllarına yükselirse –ki kendisi o asılların gölgesi gibidir— bu asılların her birinde kendisi için önce fenâ gerçekleşir, ardından da o asılla bekâ gerçekleşir. Bu fenâ ve bekâ ile "ben" lafzının kullanılması gölge hakkında zâil olup kendisinde fenâ ve bekâ bulunduğu asla geçer... Kendisini o aslın aynı olarak görür.

Aynı şekilde, Hak Sübhânehû'nun kerem ve inâyetiyle o asıldan da yükselirse, ilk aslı için, birinci aslın üstünde olan asılla fenâ ve bekâ gerçekleşir... O asıl diğerinin gölgesi gibidir... Birinci asıl için "ben" ifadesi kullanılmayıp ikincisi için kullanılır ve insan kendisinin ikinci aslın aynı olarak bulur.

İkinci asıldan üçüncüsüne yükselirse "ben" lafzı üçüncü asıl için sabitleşmiş olur ki ikinci asıl üçüncüsünün gölgesidir. Bu nisbet alt ve üst asıllar arasında hep vardır. Yani alttaki asıl üsttekinin gölgesi gibidir.

Allah Sübhânehû'nun fazl u keremiyle gölgeden asla yükseliş gerçekleştiğinde, "ben" ifadesi gölge için değil asıl için kullanılır ve

kişi kendisini o aslın aynı olarak bulur. Bu durum böylece istidat derecelerinin farklılıklarına göre, Allah Teâlâ'nın dilediği kadar sürer. Bu çoklukları ve yükseklikleri ile birlikte bu asıllar o kişinin parçaları olur... Damla denize, zerre dağa dönüşür. Bu asıllar onun parçaları olunca kaçınılmaz olarak insan bu asılların kemâlâtından ve bereketlerinden tam olarak nasiplenir. Onun kemâli bu parçaların kemâlâtını kuşatıcı olur.

O halde, burada insan-ı kâmil ile diğer insan fertlerinin arasındaki farkın bilinmesi gerekir. İnsan-ı kâmil bir okyanusken, diğerleri o okyanusun küçücük damlaları gibidir. Onlar bunu nasıl bilebilir ve onun kemâlinden ne anlayabilirler ki?! Şu söz bu mânâyı ne güzel ifade eder: "İlâhî! velî kullarını nasıl bir yön üzere yarattın ki; onları tanıyan seni bulur, seni bulamayan ise onları tanımaz⁵²."

Ayrıca kâmil insân ile eksik insan arasında parçaların azlığında ve çokluğunda fark olduğu gibi itaat ve iyilikler açısından da büyük fark vardır. Meselâ bir insana yüz tane dil verilse, o kişi de her bir diliyle Allah Sübhânehû'yu zikretse, bu kişi ile, kendisine bir dil verilen ve Allah'ı bir dille zikreden kişi arasında nasıl bir münâsebet olabilir ki?! İman, marifet ve diğer kemâlât da bu mânâda değerlendirilmelidir.

"Rabbimiz, nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Doğrusu, senin herşeye gücün yeter!"⁵³

Her şeyin başında ve sonunda hamd Âlemlerin Rabbi olan Allah Teâlâ içindir. Salât u selâm her daim O'nun, değerli ehlinin ve muhteşem sahabesinin üzerine olsun.

KELİME ANLAMİ

30. إِلَى الْمِيرِ مُحَمَّدٍ نَعْمَانٍ Otuzuncu mektup (Kime gönderilmiştir?)

Mir Muhammed Numan'a (Ne hakkındadır?) فِي بَيَانِ الْغُرُوجِ Yükselmenin beyanı

(Nereye?) إِلَى مَرَاتِبِ الْأَصُولِ Asılların mertebelerine (Daha?) وَمَرَاتِبِ الْعِبَادَاتِ Ve ibadetlerin mertebelerine ➤

⁵² Bu söz Şeyhülislâm el-Herevî'ye (v. 481/1089) aittir. Bk. 1. cilt, 106. Mektup.

⁵³ Tahrim, 8.

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ Hamd, alemlerin rabbi olan Allah'a Ve salat-u selam ﴿شِعْرٌ﴾ Gönderilmişlerin efendisine olsun Şiir:

فَلَوْ لَمْ تَأَخَّرْ Huzur izzetinden Geri kalmıştır (Nerededir?) İnsanın mertebesi وَمَرْتَبَةُ الْإِنْسَانِ Bundan dolayı عَنِ الْحُضُورِ لَذَلِكَ فَلَا شَيْءَ يَخْرُومُ Mahrum olan hiçbir şey yoktur (Neden?) İnsan gibi (Kim gibi?) كَأَنَّهُ مِنْ مَاهْرُومٍ MAHLUKATTAN

كَالظِّلِّ Ki, insan (Nedir?) (Nereye?) Asıllarına اِلَى اَصُولِهِ Allah بِعِنَايَةِ اللَّهِ تَعَالَى İnsan için yükseliş meydana gelirse (Nasıl?) فَإِذَا وَقَعَ لَهُ الْعُرُوجُ Teâlâ'nın yardımıyla (Neden?) O asıllar için gölge gibidir لَهُ لَهَا Her asılda (Neden?) Bu asıllardan (Ne?) Fena ve beka ile (Ne olur?) O asılla beka بَقَاءٍ وَبِهَذَا الْفَنَاءِ وَالْبَقَاءِ (Neden?) Ene (ben) lafzını kullanmak zail olur (Neden?) Kİ, onda (Neden?) Ve o kişi nefsinin görür (Neden?) O kişi (Neden?) Aynı şekilde (Neden?) Hak -celle ve a'lâ-nın (Neden?) Bu asıldan (Neden?) O asılla ki, (Neden?) Bu asıl da (Neden?) O bu aslın üstündedir (Neden?) Ene'nin kullanılması kalkar (Neden?) Birinci asıldan (Neden?) Ve ikinci asılda meydana gelir (Neden?) Bu ikinci aslın aynısı (Neden?) Ve insan nefsinin bulur (Neden?) Yükseliş meydana gelirse (Neden?) İkinci

asıldan (Nereye?) *إِلَى الْأَصْلِ الثَّالِثِ* Üçüncü asıla *أَنَا* İtلاق Ene'nin kullanılması gerçekleşir (Ne üzerine?) *عَلَى الْأَصْلِ الثَّالِثِ* Üçüncü asıl üzerine *الَّذِي* كَائِنُهُ (Nedir?) *وَهَذِهِ النِّسْبَةُ* Bu nispet *أَصْلُ الثَّانِي ظِلُّهُ* Ki ikinci asıl onun gölgesidir *مَعَ* (Nerede?) *فِي كُلِّ أَصْلٍ تَحْتَانِي* Her alt asılda (Ne ile beraber bu nispet vardır?) *أَصْلُ الثَّانِي* Üst asılla beraber *الَّذِي* Öyle üst asıl ki *أَصْلُ الثَّانِي* Alt asıl (Nedir?) *كَالظِّلِّ لَهُ* Onun gölgesi gibidir *يَعْنِي* Yani *وَقَعَ الْغُرُوجُ* Yükseliş meydana gelirse (Nasıl?) *فَطَبِلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ* Sırf Allah Subhânehu'nun fazlı ile (Nereden?) *مِنَ الظِّلِّ* Gölgeden (Nereye?) *إِلَى الْأَصْلِ* Asıla *أَنَا* İتلاق Ene'nin kullanılması *كَالظِّلِّ* (Neden?) *مِنْ ذَلِكَ الظِّلِّ* Bu gölgeden *عَلَى الْأَصْلِ* Ve asıl üzerine vuku bulur *وَيَجِدُ نَفْسَهُ* Ve insan nefsinin bulur (Ne?) *عَيْنَ ذَلِكَ الْأَصْلِ* Bu asılın aynısı olarak (Bu nereye kadar böyle devam eder?) *إِلَى مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى* Allah Teâlâ'nın dilediği yere kadar (Neye göre?) *تَفَاوُتِ دَرَجَاتِ الْأَسْتِعْدَادِ* Kabiliyet derecelerinin farklılıklarına göre *يَبْلُغُ الْكُنُوزَ وَالرِّفْعَةَ* (Ne ile?) *وَتَصِيرُ تِلْكَ الْأُصُولُ* Bu çokluk ve yükseklikleri ile (Ne?) *أَجْرَاءَهُ* O insanın parçaları *وَتُجْعَلُ الْقَطْرَةُ بَحْرًا* Damla deniz kılınır *الذَّرَّةُ* Zerre de dönüşür (Neye?) *جَبَلًا* Dağa *فَإِذَا كَانَتْ* Olduğu zaman (Ne?) *هَذِهِ الْأُصُولُ* Bu asıllar (Ne olduğu zaman?) *أَجْرَاءَهُ* Kişinin parçaları *مِنْ كَمَالَاتِهَا وَبَرَكَاتِهَا* O asılların kemâlâtı *يَكُونُ* Hiç kuşkusuz *فَلَا جَرَمَ* ve bereketinden (Ne olur?) *لَهُ* O kişi için kamil bir nasip *نَصِيبٌ كَامِلٌ لَهُ* Ve onun kemali olur (Ne olur?) *بِجَامِعَا* Kuşatıcı (Neyi?) *لِكَمَالَاتِ تِلْكَ الْأَجْرَاءِ* Bu parçaların kemâlâtını *فَيَبْنِي* Öyleyse gereklidir (Ne?) *أَنْ يُعْرَفَ هُنَا* Burada bilinmesi (Neyin?) *وَسَائِرِ أَفْرَادِ الْإِنْسَانِ* Diğer insan *فَرَقُ مَا بَيْنَ الْإِنْسَانِ الْكَامِلِ* Kamil insan ile *وَسَائِرِ أَفْرَادِ الْإِنْسَانِ* Diğerleri ise *فَإِنَّهُ بَحْرٌ مُحِيطٌ* Zira, o bir okyanustur *فَهُؤُلَاءِ* Onlar *كَيْفَ* Onun küçük damlacıkları gibidir *كَقَطَرَاتِهِ الْمُحَقَّرَةِ* (Nedir?) *يَعْرِفُونَهُ* Onu nasıl bilsinler *مِنْ كَمَالِهِ* Ve onun kemalinden ne *مَا هَذَا الَّذِي إِلَهِي* Denilen söz *مَا قِيلَ* (Ne?) *Ne güzeldir* *وَنِعْمَ* anlaşılar

bu hal ki, جَعَلْتَ أَوْلِيَاءَكَ Veli kullarını kıldın بِحَيْثُ Öylesine ki, Kim onları bilirse لَمْ يَعْرِفُهُمْ Onları bilemez Sen bulamayan da لَمْ يَجِدْكَ Seni bulur وَجَدَكَ Nasıl ki insanı kamil ile الْإِنْسَانِ الْكَامِلِ İnsanı nakis arasında بِقَلَّةِ الْأَجْزَاءِ وَكَثْرَتِهَا (Ne ile?) Parçaların azlık ve çokluğu ile (Nerede farklılık varsa?) Farklılık vardır بَيْنَ طَاعَاتِهِمَا وَحَسَنَاتِهِمَا Aynı şekilde تَفَاوُثُ Farklılık vardır (Ne miktarınca?) Parçalar arasında إِذَا أُعْطِيَ شَخْصٌ مَثَلًا Mesela bir şahsa verildiğinde (Ne?) يَمِائَةَ لِسَانٍ Yüz tane dil فَيَذْكُرُ الْحَقَّ مُبْحَاهَةً O da Hak Subhânehu'yu zikrettiğinde (Ne ile?) بِكُلِّ Onlardan her biriyle أُنَى نِسْبَةٍ Hangi nispet لَهُ O kişi için olur يَذْكُرُ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ Kendisine tek bir dil verilenle ki, (Kiminle?) Onunla Allah Teâlâ'yı zikrediyor وَيَنْبَغِي Gereklidir (Ne?) Kıyas edilmesi وَتَسَائِرِ الْكَمَالَاتِ Ve diğer (Daha?) İmanın ve marifetin (Neyin?) İmanın ve marifetin (Ne üzerine?) Bu mana üzerine اَتِمِّمْ لَنَا Ey Rabbimiz! عَلَى هَذَا الْمَعْنَى (Ne üzerine?) Bize nurumuzu tamamla نُوْرَنَا Bizi bağışla إِنَّكَ Muhakkak ki sen عَلَى كُلِّ Hamd alemlerin رَبِّ الْعَالَمِينَ Gücün yetensin قَدِيرٌ Her şeye شَيْئٍ Olan Allah'a aittir وَأَخِرًا Başta ve sonda وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ Salat-u selam da عَلَى دَائِمًا وَسَرْمَدًا Sürekli ve ebedi Onun peygamberinin üzerine olsun رَسُوْلِهِ Ve onun kıymetli ehlinin üzerine olsun وَصَحْبِهِ الْعِظَامِ Ve büyük ashabının (Ne zamana kadar?) إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ Kıyamet gününe kadar...